

ஒரு பேப்பர்

ORU PAPER

FRIDAY, MAY 23, 2008, ISSUE 94

சிறிலங்காவின் தோல்வி, மனிதவுரிமை ஆர்வலர்களின் வெற்றி!

ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் மனிதவுரிமைகள் குழுவில் அங்கத்துவம் பெறுவதற்கான தெரிவில் சிறிலங்கா தோற்கடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்பட்டமான மனிதவுரிமை மீறல்களைப் புரிந்து வரும் சிறிலங்கா அரசு அனைத்துலகப் பரப்பில் ஒரு தவறான உதாரணமாக அமைந்துவிடும் என்பதால், இக்குழுவில் சிறிலங்கா இடம் பெறுவதை பல நாடுகள் விரும்பவில்லை.

தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான யுத்தத்தில், சட்டத்திற்கு புறம்பான கொலைகள், சித்திரவதைகள், ஆட்களை கடத்துதல். பெண்கள் மீதான பாலியல் வன்முறைகள் எனப் பாரியளவில் மனிதவுரிமை மீறல்களை சிறிலங்கா அரசு புரிந்துவருகிறது. இது விடயமாக நிலமையை ஆராய்ந்து அறிக்கை வெளியிட்ட வெளிநாட்டு நிபுணர்களின் ஆலோசனைகளை அது உதாசீனம் செய்து வருகிறது. ஒரு இறைமை கொண்ட அரசு என்ற வகையில், சிறிலங்கா மீது உலக நாடுகள் காட்டிய மென்போக்கை, சிறிலங்கா தனது இனவழிப்பு நடவடிக்கையை தொடர்வதற்கான அனுமதியாக கருதிச் செயற்பட்டுவந்தது.

இந்நிலையில், உலகப் பொதுமன்று ஒன்றில், சிறிலங்கா அரசு அம்பலப் படுத்தப்பட்டுள்ளது என்ற வகையில் இது ஒரு வரவேற்கத்தக்க நகர்வாக அமைந்துள்ளது.

இந்நகர்வுக்கு ஆதரவாகச் செயற்பட்ட சர்வதேச மனிதவுரிமை காப்பகம் உள்ளிட்ட அரசு-சாரா அமைப்புகளும், மனிதவுரிமை ஆர்வலர்களும் தெரிவித்த கருத்துக்கள் சர்வதேச அளவில் ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இது நீதியின் அடைப்படையில் அமைந்த செயற்பாடு எனினும், இவ்விடயத்தில் அக்கறையுடன் செயற்பட்ட அனைவருக்கும் ஈழத்தமிழர்கள் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளனர்.

மனிதவுரிமைக் குழுவில் சிறிலங்கா இடம்பெறவேண்டும் என்பதில் இந்தியா, சீனா, பாக்கிஸ்தான் ஆகிய நாடுகள் ஆர்வங்காட்டியிருந்தன. தமிழர்கள் மீது சிறிலங்கா தொடுத்திருக்கும் நீதியற்ற யுத்தத்திற்கு ஆயுத உதவி வழங்கி வரும் இந்நாடுகள், தத்தம் நாடுகளில் உள்ள சிறுபான்மையினரின் உரிமைகளை மறுத்து வருபவை. ஆதலால் மனிதவுரிமை விடயங்களில் இந்நாடுகளின் அக்கறையை விளங்கிக் கொள்ளக் கூடியதாகவிருக்கிறது.

ஈழத்தமிழ் மக்கள் மீது அக்கறை கொண்டுள்ளதாகக் கூறிவரும் இந்திய அரசு, இவ்விடயத்தில் சிறிலங்காவை வெளிப்படையாக ஆதரித்துள்ளது. மீண்டும் ஒரு முறை இந்தியா தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொண்டுள்ளது என்பதில் தமிழர்கள் திருப்தியடைந்து கொள்ளலாம்.

ஒரு பேப்பர்

வணக்கம்!

தமிழர் சேனையை வழிநடத்தி களம் பல வென்ற சகோதரர் ஒருவரது இழப்பின் சோகத்திலிருக்கிறோம். முன்னர் கதைப் புத்தங்களிலேயே படித்திருந்த வீரத்தீரத்தை, நிசத்தில் இவர்களிடம்தான் பார்த்தோம். கண்ணீரை துடைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுவதற்கு இது வெறும் செல்லுலாய்ட் சுருள்களில் வெளிப்பட்ட வீரமல்லவே. உணர்வோடு ஒன்றிப்போய்விட்ட நிகழ்வு.

கடந்த ஒரு பேப்பர்ல், லண்டனில் நடைபெற்ற செய்தியாளர் மாநாட்டை பற்றி பல கட்டுரைகள் வெளிவந்தன. கொஞ்சம் குறைத்திருக்கலாம் என்று சிலர் அபிப்பிராயப்படுத்தினர். இப்பத்தான் ஊடகங்கள் தொடர்பாய் ஒண்டு நடந்திருக்கு எனவேதான் முக்கியத்துவம் கொடுத்திருந்தோம். அதில் பிரசுரிக்கப்பட்ட கட்டுரைகள், மற்றும் அதனை எழுதியவர்கள் பற்றியும் சிலர் காரசாரமாய் விவாதித்து வருகிறார்கள். இது சம்பந்தமாய் ஒண்டு சொல்லிறம், ஒரு பேப்பர்ல் ஆரும் எழுதலாம், தகவல் சரியெண்டால் எங்களுக்கு சரி.

ஒரு பேப்பர் காரிகளின் ஆக்கங்கள் இப்ப குறைஞ்சு போட்டு எண்டு நீங்கள் சொல்லிறது உண்மை தான். ஆளாளுக்கு பிசியாய் போயிட்டினம் புது ஆக்கள்தான் முன்வர வேண்டும். அதுபோல புவனமக்கா, கிரேசக்கா ஆக்களினர் கடிதங்களையும் கனகாலமாக காணவில்லை.

நீங்கள் ஒரு பேப்பர் சந்தாரராய் இருந்து, பேப்பர் வருகிறது நிண்டு விட்டது எண்டால் கூச்சப்படாமல் எங்களுக்கு ஒரு ஈமெயில் போடுங்கோ, அல்லது போன் அடிச்சு பாலாண்ணையோடை கதையுங்கோ.

ஆவன செய்வோம். சந்தாரராய் சேர்வதன் மூலம் உங்கள் பேப்பரை தவறாமல் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

கனடாவிலை இயங்குகிற ரேடியோக்களுக்குள் ஒரு பேப்பர் காரர் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கினம் எண்டு அடிபடுகிற வதந்திகளில் எந்த விதமான உண்மையுமில்லை. ஒரு ரேடியோவை நடத்தேலாமல் நிறுத்தி விட்டு குத்துவிளக்குக்கு பக்கத்திலை நிக்கிறம், சுமமா தமாஸ பண்ணாதேங்கோ!

யாழ் நூலக எரிப்பு பற்றிய 'எரியும் நினைவுகள்' என்ற ஆவணப் படத்தை நாங்கள் லண்டனிலை வெளியிடுகிறோம். வெளியிடப்படும் திரையரங்கு இன்னும் முடிவாகவில்லை. அநேகமாக மே 31ம் திகதி சனிக்கிழமை மாலையில் இந்த வெளியீட்டு விழா நடைபெறும். வந்து பாருங்கோ, ரசியுங்கோ, படம் எடுத்தவையை உற்சாகப்படுத்துங்கோ!

ஒரு விருதுக்கான மொபைல் கமராவில் எடுத்த காணொளிப் படங்களை அனுப்பமாறு கேட்டிருக்கிறோம். இது வித்தியசமான முயற்சி உங்கள் கலைத் திறனை காட்ட நல்ல சந்தர்ப்பம். நீங்கள் ஆர்வத்துடன் கலந்து கொள்வீர்கள் என எதிர்பார்க்கிறோம்.

மீண்டும் சந்திப்போம்

ஒரு பேப்பர் காரர்கள்+காரிகள்

EDITORIAL

Height of Stupidity

The anti-Tamil war in Sri Lanka is getting bloodier by the day. The Government of Sri Lanka (GOSL) carries on with its human rights abuses and war crimes.

The international community has rejected GOSL a place in the 47-member United Nations Human Rights Council. Rightly so!

War with Tamils? Peace with Tamils? A big military operation against the Tamil North? Elections for the Tamil East? Government of Sri Lanka (GOSL) discusses these questions without irony, as if they were equivalent options. Like a person in a showroom making a choice between two cars.

And nobody powerful or influential within GOSL cries out: War is the height of stupidity!

Carl von Clausewitz, the renowned military theorist, famously said that war is nothing but the continuation of politics by other means. Meaning: war is there to serve policy and is useless when it does not.

What policies did the anti-Tamil wars in the last thirty years serve the GOSL?

Ninety-four years ago, World War I broke out. The immediate cause was the assassination of the Austrian heir apparent by a Serbian student. The first attempt on the main street had failed, the assassins had already given up hope when one of them

came across the victim again, by sheer accident, and killed him. After this almost accidental killing many millions of human beings lost their lives in the following four years.

The assassination served, of course, only as a pretext. Every one of the belligerent nations had political and economic interests that pushed it into the war. But did the war really serve those interests? The results suggest the opposite: three mighty empires – the Russian, German, and Austrian – collapsed; France lost its standing as a world power beyond all hope of recovery; the British Empire was mortally wounded.

Military experts point to the shocking stupidity of almost all the generals, who threw their poor soldiers again and again into hopeless battles, which achieved nothing but slaughter. Similar to what General Fonseka is doing to his young Sinhalese soldiers.

Were the statesmen any wiser? Not one of the politicians who started the WW1 imagined that it would last so long and be so horrible. In early August 1914, when the soldiers of all the countries marched into the war with merry enthusiasm, they were promised that they would be home "before Christmas." Just like Mr Rajapakse's deadlines in 2008.

The Second World War was, seemingly, more rational. The man who launched it practically single-

handedly, Adolf Hitler, knew exactly what he wanted. His opponents, like the Tamils in Sri Lanka, went to war because they had no choice, if they did not want to be exterminated by a monstrous dictator.

Military experts point to the shocking stupidity of almost all the generals, who threw their poor soldiers again and again into hopeless battles, which achieved nothing but slaughter.

Hitler wanted to destroy the Soviet Union and reach a compromise with the British Empire. He belittled the United States and almost ignored it. The result of the war was that the Soviet Union took over a large part of Europe, America became the main world power, and the British Empire disintegrated forever.

Indeed, the Nazi dictator proved, more than anybody else, the utter futility of a war of aggression as a political instrument at this point in time. After the destruction of Hitler's Reich, Germany did achieve his goal. Germany is now the dominant economic and political power in a united Europe – but this was attained not with tanks and heavy guns, without war and military might,

solely by diplomacy and exports. One generation after all the German cities had become heaps of ruins in the Nazi adventure Germany was already flourishing as never before.

The same can be said about Japan, which was even more militaristic than Germany. It achieved by peaceful means what the generals and admirals had failed to achieve by war.

Only a generation ago, in Vietnam, a brutal war initiated by the Americans was running amok there. Masses of people were killed, hundreds of villages burned, forests and harvests destroyed by chemical agents and soldiers fell like flies. Why? Because of the theory of dominoes feared by the Americans. Just like the theories bandied about by the anti-Tamil Indian opinion makers and their friends in Sri Lanka.

The theory went like this: if all of Vietnam were to be taken over by the Communists, all the other countries of Southeast Asia would fall. Each one would bring down its neighbour, like a row of dominoes. Reality has shown that this was complete nonsense: the Communists took over all of Vietnam, without affecting the stability of Thailand, Malaysia, and Singapore. When the war memories faded, Vietnam indeed followed the path of its northern neighbour, China, but in the meantime China has a flourishing capitalist economy.

The first Lebanon War was, perhaps, the most hopeless and dim witted of Israel's wars, a cocktail of arrogance, ignorance, and a complete lack of understanding of the opponent. Israel wanted to – (a) destroy the PLO, (b) cause the Palestinian refugees to flee from Lebanon to Jordan, (c) drive the Syrians out of Lebanon, and (d) turn Lebanon into an Israeli protectorate. The results: (a) Arafat went to Tunis, and later, as the result of the First Intifada, returned to Palestine in triumph, (b) the Palestinian refugees remained in Lebanon, in spite of the Sabra and Shatila massacre that was intended to panic them into fleeing, (c) the Syrians remained in Lebanon for another 20 years, and (d) the Shi'ites, who had been downtrodden and beholden to Israel, became a powerful force in Lebanon and Israel's most determined foe. This was repeated in Mrs Kumaratunge's anti-Tamil War for Peace of the nineties in Sri Lanka.

Albert Einstein considered it a symptom of madness to repeat again and again, doing something that has already failed and to expect a different result every time.

Most Sinhalese politicians and generals conform to this formula. Again and again they try to achieve their aims by military means and obtain contrary results.

Tamils in Sri Lanka went to war because they had no choice